

LO GRINHON

LA GAZETA DAU VIVARES D'EN
NAUT

N° 21 ESTIU DE 95

SOMARI

1. Parlarem ès Sent-Chaffre
2. Los brodequins de Jeremi
3. Conte : Lo vielh jalhard
- 4 & 5 Cinc dau cent - Lo secret de la vielha.
5. Los mots croisats.
6. La Vòga.
7. Lo beure e lo minjar :
Toma en salada
Tomatas a l'ardechesa
Legir
8. Chançon : "Si j' pars pour trois ans"

16 Setembre de 1995

Sortiá de Parlarem a l'abadiá de Sent-Chaffre

Chau vos faire marcar

Aqueles que faguèran lo voiatge se soventan encara de l'ostau de J.H. Fabre e de la Provença ont sièm anats l'an passat.

Daquestan tornèm en Leira nauta, coma fa dos ans. Anirem veire lo "Monastier-sous-Gazeille" ont se trova totjorn aquela abadiala que fuguèt la glheisa daus benedictins, que au segle XIe, espendiguèran lhur pover sus nòstre país d'ardecha e mai en droma.

Savètz que mesclèm totjorn dins nòstras sortiás lo costat un pauc savent, poiriam dire educatiu, e lo costat plasant de la rescontra e dau plasir simple d'estre ensem.

I aurá doncas totjorn la musica e las chançons,

que volèm sustot conservar e contunhar un biais de viure que passa mai per nòstra cultura e per la lenga nòstra.

Savo pas se avètz dejà reçoput la folha d'inscripcion per lo voiatge, mas chau vos far marcar vès la tresorièra.

Çò qu'es sur, qu'es que lo Grinhon s'es ben entardierat aqueste estiu. La fin de Junh e la debuta de Julhet fuguèran ben charjats e lo paure Grinhon sap pas ont s'escondre, tot vergonhos, per vos presentar sas pauras escusas.

Lo Grinhon (de servici)

P.S. Lo promèir que trovará lo chiaire de Sent-Chaffre ganha un abonament.

LO GRINHON es la gazeta de l'associacion occitana "PARLAREM EN VIVARES" de vès ANONAL. Es mandat a tots los aderents.

Per lo receure, mandar 50 F a :

LO GRINHON
Lo petit Avanon
07370 OZON

Faire lo chèc a l'òrdre de PARLAREM EN VIVARES. Las adersions partan dau 1er de Janvièr e s'achaban lo 31 de Decembre.

Los brodequins de Jeremi

Quand mon paire, lo cordonèir de Sant-Jeure, veguèt rintrar dins sa botica lo grand Jeremi d'ès Pertuson, poguèt pas s'empachar de faire la grimacha.

Chau dire que lo Jeremi èra un dròle de paroissien. Arrapat, èra totjorn en trin de renar. Avia jamai trovat de femna per se mariar. Viviá solet daube sa maire, la Meli, una brava vielha, valhenta e pas deipensiera, fasiá tot lo trabalh a la maison. Son garçon, ilo, planhiá los sòus. Per boneür, la Meli teniá lo boc. Aquò permetiá de viure.

Lo Jeremi portava totjorn son chapèl de feutre nèir bien pingat sus lo suchet, los bòrds tot eиграunhats coma si las murguetas l'avian raunhat. Son veston petaçat lo fasiá semblar una fantauma. Portava de brodequins franc agrolits. Lo Jeremi avia botat a son pè dreit un laçet roge e a son pè gauche un nèir, coma quò, lo matin, per los enfilar, se trompava pas de pè.

Qu'èra totjorn la mèma comedia. Per començar, Jeremi s'assetava, quitava sos soliers. A pè-deichauç, los portava sus l'eitablit e disiá a mon paire :

- Tè! l'Enric, juste un petit morsèl de cuer per bochar lo pertus.

Los eiperava e lo cordonèir de li dire:

- Mon paure, tos brodequins son fotuts! Pòio plus te los reparar, ne'n chau achatar de nòves.

- I aviò ben pensat, li fasiá Jeremi, mas faran encara quauques temps. Botètz li mas una pièça, veirem plus tard. Per l'overture de la chaça, n'achatarai una altra paire.

Mon paire se diguèt en si-meme : "Lo bogre, l'aurai ben ! "

Bochèt lo pertus daube un piaç e quauques semenças. Una fès tot achabat, prenguèt una semença plus lonja e la riblèt pas...

- Tè, mon Jeremi, quò serà ta darrèira reparacion.

Nòstre òme botèt sos soliers, se pinguèt dreit.

Bronchava pas!

Mon paire, que sonhava la grimacha qu'anava faire, seguèt revirat de veire que son client sentiá gis de mau.

Solament mon paire, lo cordonèir, avia essublat que lo grand Jeremi avia quasi dos centimètres de cana sos los pès!

André Duclaut

Vocabulari : arrapat : intéressé, avare. suchet : sommet du crâne. eиграunhats : griffés, ici effrangés. murguetas : souris. raunhat : rongé. agrolits : éculés, avachis. pertus : trou. riblèt : riva. cana : corne.

PER LEGIR L'OCCITAN

Si vous connaissez un peu la langue, lire à haute voix, il ne doit pas y avoir beaucoup de difficultés. Gardez votre prononciation. Quelques éléments :

a en fin de mot se prononce : o luna = *luno*
o = ou ex. lo lop = *lou lou* cocorda = *coucourdo*
ò = o pòrta = *porto* pibòla = *pibolo*
u = u comme en français ex. figura = *figuro*
nh = gn ex. montanha = *mountagno*
lh = ill ex. palha = *paillo* filha = *fillo*

Lo vielh jalhard

Aquò fai ben de temps d'aquò que s'era passaa aquela istoira que teno d'un ancètre.

Lo Julon e la Serafina, que lo monde nomavan la Fina, en s'avisant de caire, s'èran mariats sus lo tard, avian pasmens de justessa reussit a aver un enfant, una filha, la Julie, bravoneta coma tot e qu'amavan coma de fols.

La petita possava eürosa entremei sos vielhs parents que la velhavan coma lo lait sus lo fuòc.

La menavan a l'escòla, a la messa, au marchat, en la tenant totjorn per la man. La gamina auria bien amat s'amuser aube los autres enfants de son age, corre a las corsas, se perseure, amassar de flors, montar sus los arbres ... Mas pensatz veire e si venia a se tombar, se cassar los bras, las chambas, s'esframolar... "Parlem pas de malur".

Lo temps en passant avia virat la gamina en dameisela genta coma tot, los garçons l'avisan ben, mas pas un ausava parlar a n'aquela filha vergonhosa que sos parents, riches e fiers, surveilhavan si bien.

Las diumenjas povia pas mai se mesclar dins la tropa de garçons e de filhas que s'arrossavan per s'amuser tots ensems. Si Julie en passant los avisava, sa maire la tirava de briu per la man en disant : "Anetz, vène" e rintravan a la maison.

Soleta s'einoiava, depus bien de temps, avia fenit de legir e tornar legir tots los vielhs armanhacs en cuchon dins un caire au plan. Povia pas brodar ni crocheter, trabalhar las diumenjas aqu'era un pechat.

A força de brojar, coma se dit, d'aquò las chiauras ne'n crevan, la Julie ila ne'n perdèt lo gost de viure e tombèt malauta a restar aplataa en la coja. Sos

parents faguèran venir lo medacin mas, tisanas, medacinas, fòrtifiants, ren povia la garir. Lo faguèran tornar, la paura Julie restava malauta.

Un jorn lo medacin que se lassava de corre per ren faguèt mas coma aquò a la Fina dins la pena : "*Ce qu'il faudrait à votre fille pour la guérir, c'est un coq de 25 ans*".

La paura femna ne'n revenia pas, ben empeitaa, se botèt a corre d'aici, d'ailai, chercher per las fermas, demandar au monde un jalhard de 25 ans, pensatz veire ! Povia ben chercher, dengun los gardava si vielhs. Lo melh vielh que trovèt avia que tres ans. Tant pis, fuguèt ben forçaa de se'n contenter.

La Julie petit a petit se remetèt quand même, mas sos parents tornèran plus querre lo medacin, li valhan mau de los aver afinats o de s'estre trompat.

"*Un coq de 25 ans !...*" Anetz doncas, un medacin, un savent, pas saver qu'aquelas sortas de bestias aquò ven pas tan vielh ! per aquò pasmens !"

Mas aquela istoira tombèt pas a terra, lo monde mocaire solia coma totjorn se la disian a la velhaa, qu'es per causa qu'es restaa dins ma memoira e que a mon torn pòio vos la contar.

Marie Mourier
(Junh de 1994)

Vocabulari : se perseure : se poursuivre, s'esframolar : se blesser, s'esquinter, vergonhosa : timide, diumenja : dimenge, s'arrossavan : se rassemblaient, en cuchon : en tas, plan : grenier, brojar : s'absorber dans ses idées, chiauras : chabras, empeitaa : embarrassée, jalhard : coq, querre : chercher, solia : autrefois dengun : degun, afinats : trompé

LO SECRET DE LA VIÈLHA

Aviá cent ans. Freula, menuaa, ratatinaa, la rencontravan tròtinant dins las rúas dau vilage per se rendre a la lhèisa o ès quauqua veisina, e aurian dit que sas chambas brancicolavan e qu'anava tombar.

Mas èra solida encara, tròtinava totjorn, tombava jamès. Sa figura parcheminaa, la pèl semblava quela d'un pom-de-reineta bien moèira, s'eicleirava de dos elhs vius e bien eivelhats. Auvissiá amai ben. La bocha eidentaa, mas las ideas totjorn bien claras.

Los abitants dau vilage èran fièrs de lhurs centenèra. La vòuguèran feitar.

"Me feitar ! Perque far ? Una vièlha coma mi, aquò es pas de mon gost".

Sos enfants, sos petits enfants, lo mèra e d'autris la povián pas decidir. Chaupuguèt qu'anèssan trovar Monsur lo Curat. Saupuguèt lhi parlar, aquò èra un deveir de reconeissença envèrs la Providença que l'aviá feita viure tant de temps. Coma aviá jamès mancat a çò que lhi montravàn coma son devèir, feniguèt per acceptar.

Aquò fuguèt una genta jomaa. Lo matin, seguá d'un long cortège d'enfants e de petits enfants, traversèt lo vilage per se rendre a la lhèisa.

Èra tota guilherèta. Tot lo monde admiravan son abilhament que lhi anava a ravir. Aviá ren sacrificiat en las novèlas mòdas ; sa ròba nèira dau jorn de sas nòças, un davantèir de soïa coma se ne'n portava solia e un fichú d'avelos. A son còl pendolàva una crotz d'òr e sus sa testa èra pausaa la blancha coèifa a larjas alas que solia portavan las païsanas de l'Anjou.

Las clòchas sonavan a tota volaa joca eibrantar lo clochèir de pèira blancha. La lhèisa qu'èra plus joèina que nòstra centenèra s'èra paraa coma aus jorns de las grandas festas. De bandeiròlas pendolavan de las votas. L'autèl eitincelava de lumièras e de flors. Los enfants abilhats aube lhurs sotanas rojas e lhurs surpelhis blancs. Lo curat, sa plus genta auba e sa chasubla de drap d'òr, faguèt una corta allocucion. A la fin de l'Eivangile, felicitèt l'èròina de la festa e rapelèt lo grand devèir de reconeissença qu'eissublèm tots,

"Remercier Dieu mes frères ; qui, parmi nous y songe ? Il semble quand on considère la plupart des hommes, que leurs biens, leur bonheur, leur vie même, leur soient dus. Et nul d'entre eux ne pense que tout vient au contraire de la gratuite munificence du Souverain dispensateur".

E pus, d'una voatz paternala tirèt dau centenèra que se celebrava, d'utilas e bienfasentas leçons. Ahabèt lo divin sacrifice en remerciant a son torn, de tota son ama sacerdotala, la victima immolaa per ilo sus l'autèl.

La messa feniá , la fèta plus profana poviá començar. Un violonaire acompanhava lo cortège per se rendre a la taula dau banquet. Aquí la vièlha vòuguèt que lo curat sise assetat a la plaça d'onor. L'ora daus discors venguá, lo curat se faguèt un devèir de dire encara quauques mòts. Totura a la messa aviá parlat en curat, ura voliá s'esprimar en amic. Eissublant que dengun coneissiá lo latin se levèt per dire :

"Ad multos annos"

Dengun comprenguèt mas aplaudiguèran tots sans ren demandar. Sola la centenèra lhi diguèt de s'eisplicar, çò que lo curat faguèt bien volontiers.

- **"Coma aquò me soetetz bien d'ans encara !"**

- "Òc diguèt lo curat, Dieu es tot puissant e infinament bon e si lhi plai de vos acordar ..."

La brava femna l'arrestèt : **"Me deu encara cinc ans".**

- **Vos deu ? Que disètz brava femna ?**

- *La veritat monsur lo curat, la veritat*".

Aquò fuguèt au curat de demandar una explicacion.

- *"Veiquiá l'istoara, lhi reipondèt nòstra brava vielha. Se botèt a parlar d'una votz clara e pron fòrta per que tot lo monde l'auviguèssan. "Quand me sio mariaa, i a quatre vints ans,avián fait, mon òme e mi, un marchat aube lo bon Dieu."*

A quelis mòts, quauquis uns s'esclamèran. D'autris s'avisèran en se demandant si la centenèra aviá bien tot son reisonament. Mas ila, ren lhi eichapava, pas mèlh las exclamacions de sorpresa que los còps d'elhs daus uns e daus autris.

- *Òc, vos díso ben mos enfants, un marchat, un marchat aube lo Bon Dieu."*

- Coma aquò ?

- *E ben veiquiá, èram pas riches. Veniam de nos instalar sans un sòl d'avança, dins un petit enclaus. Aviam paur de pas i arripar e per nos assurar la proteccion dau cial prometèran au Bon Dieu de bailar a la lhèisa o aus paures cinc dau cent de nòstras recòltas, bonas o mauvèsas. Avèm tengut promessa e lo Bon Dieu nos a beneisits.*

Encú ai cent ans. Aquò seriá un compte rund per quauqu'un d'autre, mas lo Bon Dieu eissublarà pas d'i apondre los cinc dau cent. Dins cinc ans solament me menaretz au cementèr. Lo Bon Dieu paia tojorn sos duts e me deu aquelís cinc ans".

Tot autorn de la taula qu'èra lo silence. Dengun creiá plus que la vielha aguèsse perdut la rason. Au contraire, tots admiravan sa confiança sublima e naïva a la fèis.

Sa confiança fuguèt pas trompaa. Coma l'aviá anonçat, la vielha femna meriguèt e fuguèt menaa au cementèr cinc ans plus tard.

Davant que de païar au centuple en felicitats eitemèlas, lo Bon Dieu que paia tojorn

sos duts, lhi aviá sus aquela tèrra, en ans d'alerta vielhessa, rendut sos cinc dau cent.

(Conte LIMOUSIN pareissut dins lo n° 3 de la "Voatz de Sent-Rèzis" dau 1er de març de 1934, sos la signatura de Jan Nesmy).

Botat en Vivarès per **Jan BERNARD**, ès SANT-FARÇIÁ lo 13 Feurèir de 1995.

Los mots croisats dau Grinhon

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1									
2							■		
3								■	
4						■			
5		■			■				
6				■		■			
7							■		
8			■						
9									

ORIZONTALAMENT : 1. Utilas per faire beure los petits. 2. Causas de despensas tròp bèlas - Non ingles. 3. Fruts de l'ametlièr 4. Fas brillhar lo parquet - Sus la testa de certens augèls 5. Chrome au labò. - Tuèt son fraire. 6. Astre de la nueit en Gasconha.- Filhat de Mahomet. 7. Preièra avant l'enterrament. - L'astate au labò. 8. Diu d'Egipte. - Donará la fòrma aube un mole 9. Abituat.

VERTICALAMENT : A. Passará lo còl. B. Arbre que l'espeça es menaçada. - Costat de l'ombra. C. Anonças de la belòta. D. Poète aràbe marca de gasolina. - La santat dau monde. E. Rolòrs de papiers. - Colleccion de libres occitans. F. Fabricant d'Ariane. Metal leugier. G. Donaa per la febre. - Avant miegjorn. H. Son primier es festejat. Reduira en mietas. I. Ceremonia oficiala.

Gui LEGRAND

(Vocabulari : filhat = gendre, febre = fièvre)

LA VÒGA

La vòga de La Vòuta se debana chasqu'an au mes d'Aost. Quand èro pichòta èra una granda fèsta, lo monde venián dau Daufinat, dau Posin, dau Papa, de Bèuchastèu, de partot que ! Fau dire qu'en aquesta data los travalhs de la campanha fasián relambi entre las meissons, las persias e las vendemias a venir.

Aquò començava lo dissande daube la retraits aus flambèus e lo bal.

Lo dimenche i aviá de jotas nauticas. Las équipas venián de "GIVORS", de "CONDRIEU", de "ST-PIERRE DE BOEUF", de "BOURG-lès-VALENCE". Lo monde se recampavan sus las berjas de Roèi. Quanta emocion quand, davançaas par la fanfara, las equipas arrivavan au bòrd dau fluví, chascuna darrièr son drapèu. Los ramaires marcàvan ben daube lors vestits blancs, lors canotièrs garnits d'un riban roge, la rama sus l'espanla. Los jotaires, eles, avián la tèsta cubèrta d'un bonet, la longa lança de boès sus l'espanla. E quand, du naut dau tabanhon, un jotaire possava puèi son adversari a l'aiga, los espectators èran ganhats per los tramblis.

Sus la granda plaça dau marchat se trovava las atracions :

- lo manegi per los meinats daube sos chivaus de boès e sos caionets ròses que montavan e davalan lo long d'un tube en fèrre e tanben lo ciune blanc e la carròça de la faa Carabòssa !

Per los grands, las chièras volantas que faliá pas cranher lo mau de còr, tè ! Las veituras tamponentas que fasián de belugas e la chanilha que montava e davalava de montanhas russas e tot d'un còp dins un quiale longàs enchanilhava tot son monde sos un grand mantèu verd.

- La carabassa : per una pièçona de monèia fasián virar la roá e daube un pauc de chança ganhàvan un veire de pralinas ròsas.

- La lotariá : aquí achetavan detz bilhetons numeròtats. L'òme de la lotariá fasiá puèi virar una granda roá e si l'agulha s'arrèstava sus lo bon numèrò se poviá ganhar una popèia de patarissa, un cossin brodat e mai de fès una pendula que picava las oras !

- "*Avec qui voulez-vous lutter ?*" Sus una estrada, tres òmes de talhas e fòrças diferentas montràvan lors bistèques. Los voluntaris paiavan la misa a una femna pinturlaa e despeitriana e desapareissián puèi sos una tenta daube lo luitaire chausit. Après mistèri ! Lo mistèri èra encara mai grand per lo "mur de la mòrt", aquí los amators de sensacions fòrtas èran invitats a païar per anar veire d'òmes que se disiá que montavan a las paretas d'un tonèu de boès daube lors mòtòs ! Savo pas coma se passava, mas qunt brut !

- Pas de vòga sens berlingòts, nogats, pomas cramesiás e pegosas, cacahuètas e surtot sens las "chichas", mena de caramèu de doas colors, a se descrochar lo rastelièr !

- A la nuèit, las berjas de Roèi èran tornamai clafiás de monde per los fuòcs d'artifici que, soventas fès, èran mai jòlis qu'aquelos dau 14 de julhet.

Après los fuòcs, dins tot aquele varalh, lo monde arrivàvan de se rencontrar, alora anàvan s'assetar a la terrassa d'un cafè que tots los cabaretièrs avián botat de taulas e de chièras enjusque lo mitan de la rota. Aquí comandàvan de botelhas de bièra e de limonada, los meinats chausissián un siròp, "roge" o "verd", e tot en bevant barjacavan de la fèsta, per sur, mas tanben de la familha, de las recòltas, de la plòia o de la secharèssa selon las annaas. La vòga, coma la feira, èran los endreits ont las novèlas s'eschanjàvan.

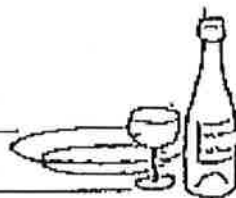
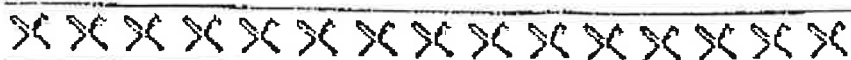
- Miejanuèit, èra l'ora, per los uns, d'anar se jaire, per los autres, d'anar dançar enjusque 3 o 4 oras dau matin.

- Lo diluns, la vòga batiá encara son plen. Tard dins la nuèit los lampions de la fèsta s'atudavan puèi enjusque l'an d'après.

L. R.

Vocabulari : - **Daufinat** = Dauphiné, signifie, ici, la Drôme (Livron, Loriol ...)
- **Bèuchastèu** = Beauchastel. **Le Papa** = St-Laurent-du-Pape. **Posin** = Le Pouzin
- Ciune = Cygne. **Roèi**, Ròse, Ròne = Rhône
- **Tabanhon** = plateau à l'arrière de la barque où se tient le joueur.
- **Varalh** = agitation, vacarme

LO BEURE E LO MINJAR . . .

TOMA EN SALADA

- 500 gramas de toma de chabra, frescha mas ben esgotaa.
- 5 culhièraas a sopa d'òli d'oliva o d'òli de chòl
- 4 culhièraas a sopa de vinagre de vin
- 4 venas d'alhet
- 1 punhaa de persil
- 1 punhaa de cibolèta
- sau e pebre

. Espotir la toma daube una forchèta
. Apondre l'alhet, lo persil e la cibolèta menusats, l'òli, lo vinagre, la sau, lo pebre;
. Mesclar.
. Servir daube de tartifles ronds cuèits a la vapor.

Nòta : Agreiable l'estiu per lo gostomar daube de pan de seia.

- Per l'apèritiu, servir sus de finas lisquetas de pan de seia o de pan de chastanhas.

Lucèta Rochièr

TOMATAS A L'ARDECHESA

- 1 pichòta tomata per persona.
- Sau
- Toma en salada
- 1 punhaa d'olivas nègras.

. Lavar las tomatas, copar una calòta sus lo dessus, cresar e desgranar, botar un brison de sauc dins chasca tomata e emplir de toma en salada, tornar enchapelar las tomatas, servir sus un liech de salada verda, daube las olivas a l'entorn.

. Acompanyar d'una vinagreta en saucièra per cundir la salada verda.

Lucèta Rochièr

Vocabulari : Seia, segle, segal = seigle.

Espotir, esquichar = écraser.

Cundir = assaisonner avec un corps gras.

LEGIR :

Chansons occitanes traditionnelles de la Drôme et du Trièves - Edicion Lo Pitron, 1995.

Han Schook que los legeires dau Pitron, *lo jornau per tornar trovar sa lenga e sas racinas*, concissan bien, ven de publicar un promèir libreton de chançons de son país : *Quand aurem tot achabat*.

Aquí dedins son recataas 39 chançons sus los temas : enfança, amor, mariatge e festas. Ben entereissant.

E un còp de mai veièm que sièm los cosins vivarò-aupins daube aquele caire de drama.

Alara si lo solelh vos fai cantar... per vos aidar poiètz comandar aqueste libre a :

Han Schook, "la Combe", 26150 PONET

50F, francò. (e si botètz 50 F de mai, vos mandarà encara 5 n° per an de son **Pitron**)

Racontes, una colleccion novèla de l'ostal del libre dès Orlhac, consacraa aus racontes en occitan de tots los país d'òc.

Lo pè-ranquet del solelh (la marelle du soleil...) de Pèire Lagarda es lo promèir numerò d'aquela colleccion.

Escrit en lengadocian, lo libre es una cronica familièra de las annaas quaranta en Arièja. Lo contaire entamena sa carrièra de mestre d'escòla sus fons de propaganda de Vichy, pus aquò será la

clandestinitat... Dins los darrèirs chapitres son pausaas las questions dau sens de la viá, ont avancèm a... pè-ranquet, un còp dins l'ombra, un còp dins lo solelh.

160 pajas, 80F (90f francò)

Per pareisser dins la mema colleccion daquestan :

Còntes pas tròp messorguièrs de Joan Vesòla (80f, 90f francò)

Los chamins prionds de la memòria de Marcela Delpastre (500 pajas, 120f, 140f, francò)

Una soscripcion excepcionala per los tres libres es prepausaa a 200f, 220f francò

Ostal del libre, B.P.602, 15006 Aurillac Cedex.

G.B.

Solucion daus mots croisats (n°21)

ORIZONTALAMENT : 1. Tetarelas - 2. Ruinos - No - 3. Ametlas - 4. Ceras - Upa - 5. Cr - Cain - 6. Lua - Ali - 7. Absota - At - 8. Ra - Molara - 9. Acostumat.

VERTICALAMENT : A. Tracolara - B. Eume - Ubac - C. Tiercas - D. Antar - OMS - E. Rols - Atot - F. ESA - Alu - G. Suaa - AM - H. An - Pilara I. Solanitat.

SI J' PARS POUR TROIS ANS

Animé

Si j' pars pour trois ans, Si j' pars pour trois ans Pour être mi--li--
 --tai---re, T'au---ras pen---dant trois ans, T'au---ras bien le
 temps D'faire un autre a mant.

Si j' pars pour trois ans,
 Si j' pars pour trois ans
 Pour être militaire,
 T'auras pendant trois ans,
 T'auras bien le temps
 D'faire un autre amant.

Si j'ai manoeuvré,
 Si j'ai manoeuvré,
 Tout ce temps, la belle!
 Toujours nous manoeuvrons
 Fusils et canons
 Dans mon bataillon.

Dans mon bataillon,
 Dans mon bataillon,
 L'sergent nous commande:
 Droit! gauche! alignement!
 Toujours: en avant!
 Dans mon régiment.

Viens, mon p'tit bijou,
 Viens sur mes genoux,
 Je te ferai rire.
 Et puis je t'apprendrai
 Un peu chaque jour
 Comm'se fait l'amour!

C'est à dix-huit ans,
 Quand vient le printemps,
 Qu'les filles sont belles.
 Ell's vont se promener,
 Le soir en été
 (A)vec leur bien-aimé.

Mais à vingt-cinq ans,
 C'nest plus le temps
 D'aller voir les filles.
 Ell's n'ont plus la fraîcheur
 Ni les agréments
 Des fill's à vingt ans.

Joannès D U F A U D

Souvenir de famille et de Saint-Symphorien-de-Mahun